

ОРДЖОНІКІДЗЕ В РАДЗИВИЛОВІ

З історією Радзивилова (нині Червоноармійськ) пов'язано чимало видатних імен. Це тому, що містечко протягом більш як ста років знаходилося на кордоні Російської імперії, було свого роду в'їзними воротами зі сторони Австрії, Австро-Угорщини. 1911 року в Радзивиліві проїздом побував і відомий соратник В. І. Леніна Серго Орджонікідзе. Він повертався з Парижа — центру політичної еміграції. Ось як про це розповідає Ілля Дубинський-Мухадзе в книзі «Кавказские друзья Ильича» (видавництво «Мерани», Тбілісі, 1974): «На прикордонній станції Радзивилів жан-

дарми і митники завжди готові виявити люб'язність впливовим і багатим особам, які повертаються після приємної подорожі чи лікування на цілющих водах. Молодий чоловік з продовгуватим, по-південному різко окресленим обличчям, у котелку і бездоганно зшитому демісезонному пальті також поправляв своє здоров'я на модному курорті Віші. Митний чиновник делікатно торкнувся кінчиками пальців верхнього шару речей і закрив саквож симпатичного мандрівника, за що відразу ж був винагороджений дорогою сигарою. Пролунали дзвінки до відправлення. Молодий

пан, звісно, зайняв місце в купе першого класу».

Так він їхав, уже досить відомий революціонер, ніким не впізнаний, навіть не запідозрений у дійсних мотивах поїздки — далекої від бездіяльного споглядання світу. Зокрема, в Києві під кличкою Микола він взяв участь у конспіративній нараді місцевих соціал-демократів.

А їхав Орджонікідзе в Росію за завданням Леніна — включитися у підготовку VI Всеросійської конференції РСДРП (відбулася вона в січні 1912 року в Празі).

М. ГРОЗОВСЬКИЙ.

Прапор перемоги. - 1986. - 11 січня.